

a Bartók Béla Elméleti Líceum diáklapja, 2016/2017-es tanév, 5. szám, ingyenes

365 nap apró öröme

„Amit akkor keresünk, amikor szomorúak vagyunk, az valójában nem más, mint a Boldogság, s bár annyi sok mindent nélkülözöl, mert nincs senkid, akivel beszélgethelnél, mégis, a benned lévő Boldogság, ha egyszer rátaláltál, soha nem vész el. És most nem a földi dolgokra gondolok, hanem kizárólag a lelkiekre. Hiszem, ha egyszer megtaláltad a Boldogságot önmagadban, akkor sokáig láthatatlan maradhat ugyan, de elveszni mégsem vész el soha!” (Anne Frank)

Gyakran azon kapom magam, hogy a gondolataim elkalandoznak; szeretek eljátszozni egyes felvetésekkel, mert olyan, mintha elrepülnék egy kreativitással és fantáziával teli világba. Ezek azonban nem csupán álmok, hanem célok. Mindig is úgy gondoltam, hogy örökké történik valami, amitől egy év emlékezetessé válhat, viszont az elmúlt időszak valamilyen szinten kiemelkedik a többi közül. Úgy érzem, egyre többet tanulok és fejlődök az idő múlásával.

Rengeteget panaszkodhatnánk azért, mert valami nem tetszik, vagy mert nem vagyunk elégedettek. De ha az életünk tökéletes lenne, akkor tudnánk-e még örülni valaminek? Néha eszembe jut, hogy ez a világ milyen nagy, és én milyen kicsi vagyok benne. Ilyenkor kérdések sorozata merül fel bennem. Létezik-e olyan, hogy elég felkészült az életre? Egyértelműen nem, mert akkor már nem lenne élet; viszont minden egyes nap egy új kihívást jelent számomra, amely végén remélhetőleg el tudom mondani azt, hogy

„Ma is fejlődtem. Már nem vagyok ugyanaz az ember, aki ma reggel voltam.” Ehhez a fejlődéshez pedig hozzájárul az is, hogy milyen emberek vesznek körül.

Bármennyire hihetetlennek tűnik – nekem kissé az volt, amikor meggyőződtem róla – a körülöttem lévő személyek a saját reflexiód. Itt azokra az emberekre gondolok, akik fontosak neked. Én pedig büszkén mondhatom azt, hogy számíthatok ezekre az emberekre, mert örökké meg tudnak lepni, és ettől a sok-sok kis örömtől máris megváltozik a hangulatom. Például a legutóbbi karácsonyi ajándékomtól: 12 levél a legjobb barátnőmtől. Minden hónapra jut egy levél, és mindegyik egy különleges alkalomra szól, vagy egy idézettel van ellátva: „február 14.”, „amikor szomorú vagy és úgy érzed, senki sem szeret”, „július 12.” (a születésnapom dátuma), „amikor hiányzol neked”, „amikor azt gondold, hogy valamiben nem vagy elég jó, és inkább feladnád”. Ha az egész életem, és minden, ami körülvesz, egy álom, akkor sosem akarok felébredni, mert rengeteg

Folytatás a 2. oldalon

értéket veszítenék el, köztük azokat a személyeket, akik mindig mosolyt tudnak csinálni az arcomra. Nem akarok elszakadni az élet lehetőségétől.

Időnként nehéz tartanom a lépést saját magammal, vagy jobban mondva a maximalizmusommal, azonban továbbra is célba veszem a kihívások sorozatát, mert tudom azt, hogy mit szeretnék véghezvinni, átadni és képviselni. „De miért csak én repüljek, hogyha más is szállhat?! Miért ne adjak dalban szárnyat az egész világnak?” – kicsit meredek lenne, ha azt mondanám, hogy az egész világnak igyekszem szárnyakat adni, viszont egy kellemes meglepetésben volt részem a múlt napokban. A juvis csapat egy része (akiknek még egyszer nagyon köszönöm a munkát) elvállalta, hogy segít megszerkeszteni a gimisek diáklapját. A megbeszélés előtt rengeteget gondolkodtam azon, hogy hogyan lehetne legjobban lelkesíteni őket. Kíváncsi voltam a véleményükre a diáklapokat illetően, de egy kihívást is jelentett számomra az, hogy át tudjam adni a Juvi által szerzett tapasztalatom, mert minden generáció más. Az 1-2 év különbség is számít, és gyakran úgy érzem, hogy sokan ettől a „más”-tól félnek. Pedig éppen általa látszik az, hogy fejlődünk. A „más”-sal való megismerkedés azt feltételezi, hogy ki kell lépni a komfortzónánkból azért, hogy más nézőpontból is meg tudjunk közelíteni valamit. Nagyon szerettem együtt játszani és ötletelni a gimisekkel, mert én is tanultam tőlük. Jó volt látni a sok kíváncsi arcot; egy különleges tapasztalat volt az, hogy szembesülhettem az ő megközelítéseikkel.

Igen, az elmúlt időszakban sok új helyzet, lehetőség és élmény tárult elém. Mindig marad valami, amiért élni érdemes, még akkor is, ha a legrosszabb pillanatokban nem így tűnik. Légy bátor és magabiztos, mert minden nap történik veled valami, amitől több leszel, mint azelőtt. Kívánom Neked, hogy merj álmodni és cselekedni, tudd azt, hogy vannak személyek, akikben bármilyen körülmények között megbízhatasz, és hidd el, hogy az, amit szeretsz csinálni, valóban értékes! Kellemes olvasást kívánok a Juvihoz, és ne feledd, hogy a belső gazdagságod mindig megoszthatod másokkal!

Dia :)

DÖK-oldal

Élet-hinta, avagy az a bizonyos pillanat

Belegondolva abba, hogy mennyi minden történt már ebben az évben... Már annyi minden elkezdődött, folytatódott, akár még be is fejeződött, és mi mindenből csak szemernyi dolgot fogtunk fel.

A Bálint-nap lejártával a DÖK-nek is zsúfolt volt a programja, hiszen február 17 – 19. között Nagyváradon képviselte Temes megyét a Megyei Konzultatív Tanácsgyűlésen. Ezután az elnökség munkába vetette

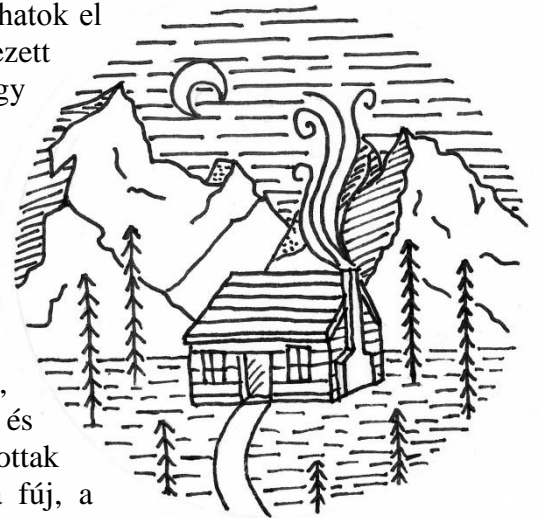
magát, és átdolgozva a suli házirendjét, javaslatokat fogalmazott meg, majd terjesztett elő egy gyűlés keretén belül, ahol a liscis osztályfőnökök, illetve a vezetőség vett részt. Azután beköszöntött a március is, amikor is 3 – 5. között Temesváron zajlott a III. Talentum verseny, ahol önkéntesként tevékenykedtünk. Segítettünk a szervezőknek amiben csak tudtunk, és persze ezek mellett alkalmunk nyílt megismerkedni sok korunkbeli diákkal, majd természetesen buliztunk is egy jót.

Szóval ennek a rövid egy hónapnak a leforgása alatt elég sok mindenben vettünk részt, illetve sok tervünk született a jövővel kapcsolatban is, amikről egyelőre nem árulhatok el semmit. Vagy talán annyit, hogy a héten fog lezajlani az általunk szervezett Exit Game. Reméljük tetszeni fog nektek! Annyit elárulok, hogy mindenképpen a csapatmunka a kulcsa a feladatok megoldásának.

Ha befejeztem ezt az icit-picit száraz beszámoló jellegű részt, akkor következzen az, amit el szeretnék mondani Neked, kedves Olvasó! A diákújság folyamán fel fog még egyszer merülni az, amit most meg fogok veled osztani, de ez abszolút amiatt történik meg, mert az a válaszom inspirálta ezt az írásomat.

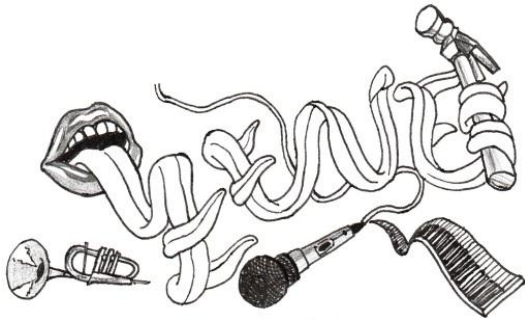
Képzeld el, hogy az élet olyan, mint egy hinta, amibe beleültettek, és hogy miután egy furcsa, meghatározhatatlan kis figura, az Élet, belerakott a hintába, meglódítja azt. És a te, az én, és mindannyiunk élete csak egy lendület a hintában. Egyszer elindítottak mindannyiunkat, és a pillanat, amíg érzed, hogy a szél az arcodba fúj, a hangok elmosódnak és a szemed csukva marad, szóval képzeld el, hogy ez az Élet.

Brigi :D

Ajánlók

Electric Castle: Előadók

Az Electric Castle (röviden EC) fesztivál a Kolozsvár melletti Bánffy-kastélyban és környékén zajlik, valamikor július közepén. Az évek során rengeteg „high-end” előadó lépett fel az emlékműnél, mint például: *Pendulum, Feed Me, Die Antwoord, The Prodigy, Rudimental, Skrillex, Bring Me The Horizon* és így tovább... Akkor vessünk egy pillantást a 2017-es felállásra:

Deadmau5

Szereted az EDM-et? Akkor EC elhozta számodra azt az embert, aki az EDM egyik alapító tagja. Gondolom mindenki ismeri a nagy egérmaszkját, ugye? Hallhatod tőle a *Strobe*-ot, amiről az internet azt híreszteli, hogy az EDM egyik legjobb, ha nem a legjobb zeneszáma.

Alt-J

Alt-J egy angol Indie Rock banda. Az első album, amit piacra dobtak megnyerte a Mercury-díjat. A második album UK-első lett. Fun fact: a banda logója a Δ jel, amit néhány MacBook-on az *Alt+J* gombkombinációval lehet megjeleníteni a képernyőn. Indie Rock? No probs, EC takes care of you...

Moderat

Hmmm, *Moderat*... Személyes kedvenceim ebben az évben (persze a *Noisia* után). Német electro-trió, aki a *Modeselektor* duóból és *Apparat*ból áll. Inkább house és minimal technóért ismertek, és véleményem szerint az egyik legjobb live act lesz idén.

Duke Dumont

Gondolom *Duke Dumont* mindenkinek ismerős. Ebben az évben *Duke Summer Anthem*-szerű zenéjét élőben hallhatjuk. „*Don't say a word while we danced with the devil...*”

Noisia

The. Hype. Is. Real. Hölgyeim és Uraim, az összes csillag felsorakozott és az EC-nek köszönhetően élőben megnézhetjük *Noisiát* Romániában. Nik, Martijn és Thijs az *Outer Edges* show-al fogják magukat „beleégetni” emlékeitekbe. Nem kell parázni, az *Outer Edges Show*-ban vannak régi klasszikusok, mint a *Friendly Intentions*, és a *Running Blind*.

Ezek lennének a fontosabb előadók, akik fellépnek ebben az évben; remélem, felébresztettem az érdeklődésedet az EC iránt, amit idén július 12 – 16. között fognak megrendezni. Hajrá, irány az electriccastle.ro/tickets! Until next time, take care!

#Zoli

Dr. Furcsa

Igen, tudom... furcsa a fordítás, hisz valószínűleg nem is létezik. Hivatalosan a Marvel Stúdió híres filmjét „Doctor Strange”-nek hívják, s ugyanakkor a főszereplőt is, amelyet Benedict Cumberbatch (vagy egyesek szerint Sherlock szerepében megismert személy) játszik.

Minden szép az életben, utópisztikus életmódot mutat be a film eleje. A főszereplő egy híres orvos, aki szeret menőzni, és van is mivel. Ezen kívül még pénzes is (mondjuk logikus), a szép sportos kocsját nem gyalázza meg lassú sebeséggel, emiatt balesetet is szenved (többnyire figyelmetlenség miatt). A legtragikusabb része az, hogy a kezei sérülnek meg a legjobban, s már nem képes műteni. Rengeteg opciót próbál ki, viszont nem sikerül meggyógyúlnia, amíg nem talál Nepálban egy helyet, ami kinyitja a szemét. Eleinte nem hisz az „Ősvarázsló”-nak (angolul jobban hangzik), viszont annak sikerül meggyőznie őt arról, hogy mennyi mindent nem is tud a Világegyetemről. Sok minden derül ki számára, illetve számtalan döntést kell hozzon, az aranganciája viszont nem segíti ebben.

A fancy-effetek mellett a történet sem unalmas, sőt, néhány humoros résszel is meg van fűszerezve a film. Bár sok jelenet előrelátható, szerintem érdemes megnézni azoknak, akik szeretik a fantasyt, hisz nem veszítenek semmit (csak 2 órát az életükből).

Akkor egy idézet: „*We never lose our demons, we only learn to live above them.*”; és egy tipp: a Marvel-filmeknek a végét is érdemes megnézni, miután lejárt a köszönetnyilvánítás a film hozzájárulóihoz.

Színkép

Soha Senkinek

Egy 16 éves lányról van szó. Veled egyidős, mégis elmondhatjuk róla, hogy sokkal érettebb nálad. Ki kellett bírja mindazt, amit a családjá művelt vele.

A nagyapja kívánja őt, folyton a látogatásaira vár, a szülei pedig nem szólnak bele ebbe; úgy viselkednek, mintha semmi sem történe. A testvérével semmiről sem lehet beszélgetni, anélkül, hogy megkérdezze a lánytól, szexi-e abban a szerkóban. Kivel is beszélhetne a történekről? Azzal a sráccal a parkból? Dehogyan, ő kinevetné, őt úgysem érdekli. De azért alakultak a dolgok közöttük. Bicsek néivel? De hiszen őt nem is ismeri, csak látásból. Mégis hogyan nyílna meg előtte? Mindaddig titkolta előle a nagyapja vágyait, amíg Bicsek néni el nem mesélte neki egy fiatal lány történetét, aki már nem bírta elviselni sorsát, és úgy döntött, hogy egyszer, s mindenkorra véget vet minden gondjának, de magával húzta kistestvérét is az örök sötétségbe, mert tudta, hogy őrá is ugyanaz vár, mint ami vele történt. Ekkor végre a lány megnyílt valaki előtt.

Természetesen ezzel nem vetett véget a kinnak, hiszen a nagyapja hozzájuk költözött betegsége miatt. S mikor a lány eldöntötte, hogy kiáll magáért a család ellen, valami történt, amivel minden megváltozott...

Metzi

G. Bea

Cassandra Clare: Az angyal

„Nem baj, ha olyasvalakit szeret az ember, aki nem szereti viszont, de csak akkor, ha az illető rászorgál a szeretetre. Ha kiérdemli azt.”

A mágia veszélyes, de a szerelem még veszélyesebb.

Amikor a tizenhat éves Tessa Gray, Viktória királynő uralkodása idején megérkezik Angliába, valami rettenetes dolog vár rá a londoni Alvilágban, ahol vámpírok, boszorkánymesterek és más természetfeletti lények járják az utcákat a gázlámpák alatt. Tessának nincsenek barátai, és egyetlen pillanatra sem érezheti magát biztonságban, ezért menedéket kér az Árnyvadászoktól, akiknek egyetlen célja, hogy megszabadítsák a világot a démonoktól. Ahogy egyre mélyebben merül a világukba, a lány azt veszi észre, hogy egyszerre varázsolja el két legjobb barát, és nemsokára rá kell döbennie, hogy a szerelem a legveszélyesebb varázslat az összes közül.

A londoni intézetben Tessa megismer két férfit: William Herondale-t és James Carstairs-t. A kettő egymás ellentéte, mégis legjobb barátai. Mindkettő titkokat rejt, ennek ellenére mindkettőnek sikerül magához vonzani a lányt.

Az intézetben töltött ideje alatt választ kap kérdésekre, amiket nem is kérdezett, és olyan titkokat fedez fel magáról és a családjáról, amelyek felforgatják az egész életét.

Szerintem a könyv nagyon érdekes és tele van akcióval, izgalommal, romantikával és hirtelen fordulatokkal. Egy mesebeli világot fest le az 1800-as és 1900-as évekről.

(Az angyal a „Pokoli szerkezetek” trilógia első kötete).

B. Bea :D

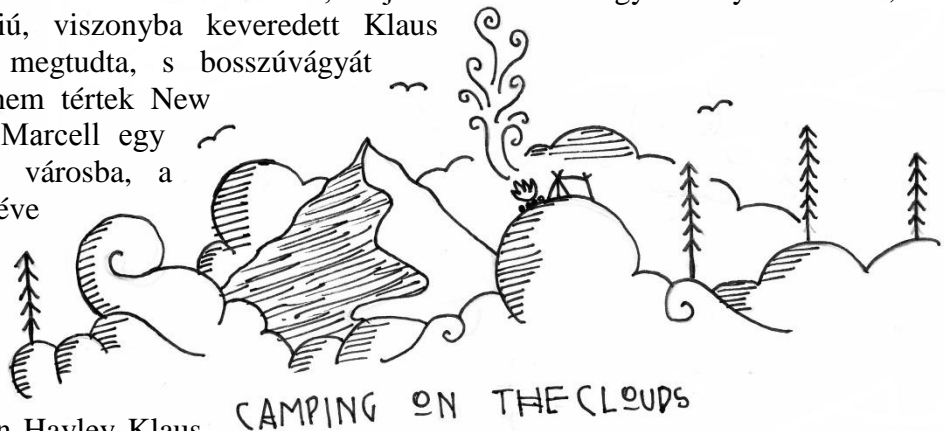
SOROZAT

The originals (A sötétség kora)

Az ősi vámpírok világunk egyik legerőteljesebb teremtményei, annak ellenére, hogy ugyanúgy néznek ki, mint mi, ugyanúgy éreznek, mint mi, és ugyanúgy élnek, kivéve azt, hogy halhatatlanok.

A történet néhány vámpírtestvérről szól, akik sok év múlva visszatértek New Orleans városába, amit régen ők alapítottak, mert szabadulni akartak a problémáktól, azonban visszatérésük után még több bajba keveredtek. Klaus Mikaelson, a hibrid ősi vámpír néhány évtizeddel azelőtt találkozott egy rabszolga kisfiúval. Egy szikrát látott benne, ezért szárnya alá vette és felnevelte őt, majd amikor elért egy bizonyos életkort, vámpírrá változtatta, de Marcell, a fiú, viszonyba keveredett Klaus testvérével, Rebekkah-val. Ezt Klaus megtudta, s bosszúvágyát mindaddig magába zárta, amíg vissza nem tértek New Orleans-ba. Ekkor kezdődtek a bajok. Marcell egy teljesen más rendszert vezetett be a városba, a boszorkányokat kirekesztette, kivéve Davinát, a legerősebbet, akinek erejét felhasználta. Klaus, Rebekkah és Elijah, az ősi testvérek harcoltak azért, hogy visszakapják városukat. De képbe került egy vérfarkaslány is, aki megnehezítette a dolgokat. Elijah beleszeretett, miközben Hayley Klaus babáját hordozta. Így jöttek létre a belső viszályok is, de semmi sem akadályozta meg a családot, hogy háborúzzon az otthonukért; eleinte Marcell ellen, később Marcellel, más, nagyobb, erőteljesebb ellenségek ellen. Még halott őseik ellen is, hiszen miért is maradna valaki halott?

A sorozatban van dráma, akció, némi horror, romantika, viszont mindenkinek megfelelő, semmit sem túloz el.

G. Bea

Oldies but Goldies

A padokban ülve nap mint nap, időnként kézbe kapunk egy Juvit, s általa betekintést nyerünk egy-egy iskolatársunk, vagy akár a saját mindennapjainkba. Ezúttal nem a jelen mindennapjaiba fogsz belemerülni, kedves Olvasó, hanem 1990 szeptemberéig, azaz az első Juventus megjelenéséig utazunk vissza.

Íme, 2017-ben újabb „kitaposatlan úton” indul el a Juvit, hiszen új rovatot indítunk „Oldies But Goldies” cím alatt, melynek lényege tulajdonképpen az, hogy régebbi

cikkeket mutassunk be. Végigolvasva ezeket, betekinthe-tünk egy akkori, nagyjából velünk egyidős diáklány gondolataiba. Valamelyest, az írás kirívó a maiakhoz képest, ugyanis teljesen más témákat, illetve gondolatmenetet tükröz, ezáltal is azt bizonyítva, hogy mennyit változott a tizenéves társadalom kis híján 30 év alatt.

„Vagyunk...

»Ha ölelünk, azt hisszük szeretünk, ha ütünk azt hisszük gyűlölünk.« - S miért hisszük ezt, miért hazudtoljuk meg magunkat? S végül is milyen joron várjuk el embertársainktól, hogy szeressenek, hogy mindig igazat mondjanak nekünk, milyen joron, ha még mi is hazudunk magunknak... akarva-akaratlanul, de hazudunk! S kérde-m én: Miért?

Azért, hogy pillanatnyilag megnyugvást találjunk, azért, hogy legalább a magunk szemében legyünk emberek. De ezzel is csak ringatjuk magunkat, ezzel is csak minél jobban becsapjuk magunkat, ugyanis „tökéletes ember nincs”. Igen. Jól hallottad. Nincs egyetlen egy tökéletes ember sem ezen a Földön, s ha valaki azt hiszi, hogy ő egy tökéletes „példány”, akkor ezzel óriási nagy hazugságot hitet el magával, ami önmagában, a legkönnyebb egész életünkön keresztül, amiért a legkevesebb erőfeszítést teszünk meg: ez az önmeghazudtolás; az emberi lény roppant „kapható” e dolgot illetően.

Lehet, hogy amikor ezt olvasod, kedves barátom, leülsz és gondolkozol azon, hogy vajon hány-szor ringattad el magad hamis dolgokkal, vajon hány-szor csaptad már be önmagad? S ha eszedbe jut, próbáld belátni, hogy ez önmeghazudtolás volt. Próbáld meg kiállni a másik éned elé, s tégy egy erőfeszítést, magyarázd meg önmagadnak, hogy miért tetted! Ha ez nem is sikerül, ne csüggedj, próbálkozz újra meg újra, mert nem megy minden első lépésre, s éle-teden keresztül rengeteg elképzelésed és vágyad fog kudarcba fulladni, meg kell tanulnod átteni magad ezeken; de nem úgy, hogy újból meghazudtolod magad.

Nehogy olyasmit tegyél, amiről nem érzed biztosan azt, hogy neked úgy kell tenned. S ha mégis megteszed, ugyanoda jutunk vissza, ahonnan elindultunk: meghazudtolod magad, sőt cserbenhagyod belső éned azáltal, hogy nem úgy cselekszsz amint belülről jönne. Ne tegyél semmit azért, mert a papa vagy a mama így meg úgy mondta, azért mert többet adsz a közvéleményre, vagy akár a barátaid szavára, mint kellene. Tanulj meg valamit, kedves barátom: életedben sok olyan emberbe botlasz majd, akik szép arcot mutatnak, bár szemük mélyén ott a gyűlölet, s akármikor képesek megfojtani téged, akár egy kanál vízbe is. Ők tudják, hogy az ember egyik gyengéje az, hogy általában sokat ad a közvéleményre. Hogy honnan tudják?... Hát ők is emberek, nem? S ezért úgy tesznek, mintha jóbarátként szeretnének adni tanácsot, ám ezzel csak a te károdat akarják.

Hát akkor létezik egyáltalán ezen a Földön igazi barát? - kérdezheted. Nem. Egyszer a legjobb barátod is átver majd, ha nem is lesz nagy dolog, amivel átejt, de valamikor biztos megteszi. S egyszer neki is jól fog esni, hogy másokkal kibeszélje a személyiségedet. S ezt te is megteszed barátoddal, vagy barátnőddel, mert te is hűs-
vér ember vagy, s hibázol, s én is hibázom, s mindenki hibázik, mert egyikünk sem tökéletes.

Vagy Te annak érzed magad?"

Kovács Imola, 1990/1991, Juventus, 1. szám

S. Timi

Kaktusz

Szerintem a kaktusz az a növény, amely a legjobban hasonlít az emberre. Ezt nem fizikailag, hanem szellemileg értem. Ne azért szeresd a kaktuszt, mert divatos, és mert az olyan menő. Azért szeresd, mert hasonlóak vagytok. A kaktusznak ezt az oldalát fogom bemutatni neked, bízva abban, hogy te is úgy fogod majd szeretni a kaktuszokat, mint én.

Miért hasonlítunk? Sok ember kívülről erősnek mutatja magát, mások szelídek, kedveskedőnek. Egy szóval, mindenkinek van egy maszkja, egy burkolata, amit a világ felé „mutat”. Amikor ezt egy ember megpróbálja megfejteni, megpróbál túllátni ezen a mázon, akkor ellenkezünk és megvédjük magunkat. Ezek a tüskék. Azonban belül másak vagyunk, puhábbak, finomabbak, tisztábbak. Amikor túllátsz a szúrós, zöld növényen, ami sokszor nem a legelbűvölőbb, akkor megérted a lényegét; megismered azt, ami benne van, benned van.

Ne felejtjük el, hogy a kaktusznak van virága is. Ez az emberek életében úgy nyilvánul meg, hogy mi is gyümölcsöket termünk, kivirágzunk, csak lelkileg. Egy új tulajdonság, értékelési hiba elhagyása, egy fájó emlék eleresztése, vagy akár egy új igaz barátság tudata.

Engedd be az arra méltó embereket, hogy túllássanak a mázon. Virágozz, és vedd észre azt. Szeresd a kaktuszt, mert te magad is egy kaktusz vagy.

Tank előtt

Olyan sok dolog van, mit látni vél a szemed,
De csak annyit láthatsz, amennyit más enged neked.
Nem szívesen mondom, de talán megérdemled,
Hisz meg sem próbáltad használni a fejed...

Ha életedből megmaradna egyetlen egy óra,
Akkor is kútba ugranál, nem több, mint egy szóra.
Bármit megteszel, hiszen bízol bennük nagyon,
De mit teszel majd, ha elhagynak egy napon?

Tank előtt állsz.
Nem tudod mit csinálsz.
Ha menedéket látsz,
Talán zsákutcában jársz.
Ha száz megoldás közül egyet sem találsz,
Emlékeddel együtt te is tovaszállsz...

Másodjára elhited magaddal, hogy vigyázol,
Nem félsz kicsit sem attól, hogy talán megint hibázol.
Újra megjelennek, kik miatt életed pokol,
És ellenük egy percig sem tiltakozol.
Fájdalmat újból magadnak okozol.

Tank előtt félsz.
Mindig jobbat remélsz.
Magadnak újból mindent bemesélsz,
Utána egy utolsó esélyt kérsz.
Ugyanolyan naívan tovább élsz...

De kaphatnál az élettől még száz utolsó esélyt,
És magadban tarthatod az összes reményt.
Hisz ha nem hagysz fel ezzel a szokással,
Történeted nem végződhet mással, mint bukással.

Tank előtt vagy,
De nem kell maradj!
Ott van az agy,
Segít, hogy haladj.
Jobb lesz, ha használod, nehogy sírva fakadj...

Sisko

Zuzsi

MTV

„1981. augusztus 1. – 00:01 perckor felcsendül a képernyőn a *Buggles Video Killed The Radio Star* című programadó dala.” S íme, az MTV megkezdte pályafutását.

Gondolom már mindenki hallott a Music Television, közismerten csak MTV nevezetű zenei csatornáról. Manapság is nagy ismeretségnek örvend, s az eredetileg különböző műfajú videókat, zenei klipeket sugárzó csatorna az évek során, lassan-lassan, kibővült különböző műsorokkal, melyek leginkább a fiatalok figyelmét célozzák meg.

Az MTV keletkezése Bob Pittman és a Warner Communications Inc.-hez kötődik, akik elérték, hogy a csatorna 1981-ben beinduljon. A program egy különös képpel indult, miszerint Neil Armstrong nem az amerikai lobogót, hanem az MTV zászlaját tüzi ki a Holdra. Ezután lejátszották a *Video Killed The Radio Star* című számot, mely a csatorna lényegét is körvonalazta. A műsor közben néha elsötétült a képernyő, míg valaki kicserélte a kazettákat, s az adás mindössze 200 klipből volt összeválogatva.

Az MTV célközönsége fiatal, városi férfiak (Young Urban White Males) voltak, így a csatorna eleinte teljesen mellőzte a rétegzeneket, mint például a bluest, a countryt, a botrányrockot vagy akár a punkot, és a fekete előadókat sem támogatta. S bár nagy sikerrel indult, belopva magát a tinik és a fiatal felnőttek szívébe, mégis az MTV az első évét nagy

veszteséggel zárta, ugyanis a kiadók, kábeltársaságok és a média ellenállást tanúsított a csatornával szemben. Mindezért 1982-ben, Bob Pittman egy újabb tervet eszelt ki, miszerint csábító ajánlatokkal és reklámkampányokkal fog a sikerért harcolni. Az ügyszó számos toponn lévő előadót megnyert – mint például Mick Jagger, David Bowie, később Cyndi Lauper, Sting – akik rövid kis reklámfilmekben kiáltották, hogy „I Want’t My MTV!” azaz „MTV-t akarok!”. A Dire Straits később pedig megénekelte a zenei csatorna szlogenjét, így a rajongók száma nőttön nőtt, s az addigi ellenállást tanúsító kábeltársaságok és lemezkiadók sorra adták be a derekukat, felismerve, hogy az MTV remek reklámeszköz a kiadványaik megismertetésére és eladására.

Így az első két év botladozásai után az MTV 1983/84-re szórakoztatóipari nagyhatalommá vált, megújítva a rockműfajt, új irányt szabva a popkultúrának. S bár létrejött számos más zenei csatorna is, mégis az MTV maradt az, aki megszabta a feltételeket, s megválogatta az általa sugárzott előadókat. Például ha valaki leszerződött a konkurenciával, annak nem közvetítették tovább a klipjeit, s így alig-alig tehetett szert hírnévre.

Viszont a zenei csatorna továbbra sem tágított feltételeitől, miszerint műsorában nincs helye fekete előadóknak. Ezt szóvá is tették, nem értve egyet a szelektív hozzáállással. Majd 1983-ban megjelent Michael Jackson *Beat It* című száma, s így a dalt kiadó Epic választás elé állította a csatorna vezetését: vagy játszák a *Beat It* videót is, vagy pedig a kiadó nem engedi, hogy más fehér sztárjainak a slágereit forgalmazzák, ezzel számos előadótól megfosztva az MTV-t. A csatorna meghátrált, s így Michael Jackson lett az első fekete előadó, akit sugároztak az MTV-n. Mindez megtörte a jeget, s a csatorna immár nem ragaszkodott foggalkörömmel az eleinte felállított „szabályaihoz”, s számos fekete előadó köszönhette befutó sikerét az MTV-nek, többek között a pop királya is így maradhatott meg a trónján. De nem csak az előadók szempontjából vált nyitottá a csatorna, hanem lassan-lassan több zenestílus is bekerült a programba, mint például a R&B, a rap, a hip-hop, és még sok más.

Továbbá, az MTV-nek hála, leértékelődtek a koncertek, turnék, s többé már nem volt elég a jó zenei produkció, hanem a közönségnek show, látvány kellett. Így jelentős szerepet tulajdonítottak az öltözködésnek, a botránynak, a szexuális másságnak, vagy különleges színpadi viselkedésnek, videoklipeknek.

Tehát, lényegében, az MTV forradalmasította a zeneipart, ma már 179 ország, 500 millió otthonába jutva el. „A szlogenjei beágyazódtak az emberek tudatába, elősegítették vagy még jobban megszeretették a fiatalokkal a zenét, s még eladhatóbbá tették a zene és lemezkészítés világát.”

Az MTV-n játszott első tíz videoklip:

- Buggles – *Video Killed The Radio Star*
- Pat Benatar – *You Better Run*
- Rod Stewart – *She Won't Dance With Me*
- Who – *You Better You Bet*
- Ph.D – *Little Susie's On The Up*
- Cliff Richards – *We Don't Talk Anymore*
- Pretenders – *Brass in Pocket*
- Todd Rundgren – *Time Heals*
- REO Speedwagon – *Take It On The Run*
- Styx – *Rockin' the Paradise*

Forrás:

https://hu.wikipedia.org/wiki/Music_Television

Jávorszky Béla Szilárd, Sebők János 2015, a *Rock története 3-80-as évek*, Magyarország: Kussuth Kiadó

Csendélet

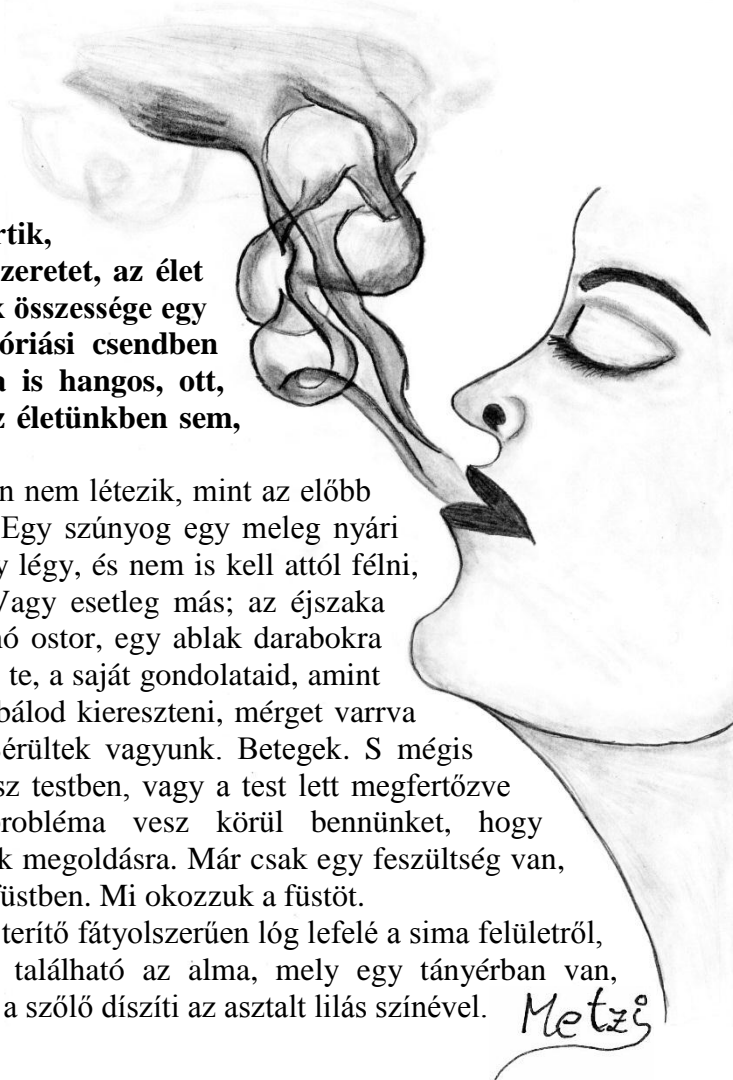
Nóra

Esti gondolatok szállnak a fejemben, mintha minden neuron ihletet adna. Csend van. De élet van. Mindig is paradoxonnak tűnt ez a szó, hisz hogy lehet csend ott, ahol élet is van? Bár a művészek ezt egy bizonyos fajta kompozícióra értik, nekem furcsának tűnik. Az élet az oxigén, az élet a szeretet, az élet egy dobogó szív, az élet a szinkronban működő szervek összessége egy testben. Az élet vagyunk mi. Hangosan lélegzünk, óriási csendben pedig a szív dobogása is hallatszódik. A vér folyása is hangos, ott, belülről. Soha sincs csend. S ugyanúgy nincs csend az életünkben sem, meg most, a gondolataimban.

Képzelnék el, ahogy a csendet (ami tulajdonképpen nem létezik, mint az előbb kiderült) megszakítja valami. Mi jut először eszetekbe? Egy szúnyog egy meleg nyári napon, amelyik nem hagy aludni? Vagy az talán csak egy légy, és nem is kell attól félni, hogy reggel piros csipések fogják díszíteni testünket? Vagy esetleg más; az éjszaka közepén egy robogó motor, vagy az udvaron egy csattanó ostor, egy ablak darabokra törése, vagy egy törés helyretevése? Vagy lehet, hogy épp te, a saját gondolataid, amint a cigaretta füstje távozik két ajkad között. A stresszt próbálsz kiereszteni, mérget varrva tudódbé, örökké a nikotinhoz bilincselve szervezeted. Sérültek vagyunk. Betegek. S mégis megkérdezzük magunktól, hogy vajon mi születünk rossz testben, vagy a test lett megfertőzve azáltal, hogy pont mi teremtünk benne? Annyi probléma vesz körül bennünket, hogy megfelelkezünk azokról a dolgokról, amelyek nem várnak megoldásra. Már csak egy feszültség van, ami folyton, minden egyes probléma megoldását keresi a füstben. Mi okozzuk a füstöt.

Az asztal lábai tágasan ragaszkodnak a földhöz. A terítő fátyolszerűen lóg lefelé a sima felületről, eszméletlen árnyékokat teremtve. A borosüveg mellett található az alma, mely egy tányérban van, mozdulatlanul. A vörösbor kifogyott a pohárból, már csak a szőlő díszíti az asztalt lilás színével.

Metzi

Füst, köd és homály

Sötétben tapogatózni, füstben lélegezni, homályos úton előre haladni... Senki nem mondta, hogy könnyű, de azt sem, hogy ennyire nehéz. Néha látod, mi történik; sejted, de mégsem tudod. Újra elhomályosodik előtted az, ami az előbb még tisztán lebegett.

Tudjuk, tisztában vagyunk azzal, hogy még előttünk az élet, és nem kell tudnunk minden mozzanatunkat az elkövetkezendő időkről.

Sok lehetőségünk és esélyünk van arra, hogy azok az évek valami maradandót nyújtsanak nekünk. De az érzés az, ami nagyon zavaros. Az, hogy most még itt vagy, de hamarosan elvégzed az iskolát, és annyit sem tudsz, hogy onnan hova tovább... Akkor

honnan tudjam, hogy mit szeretnék akár 5 év múlva? Ha elképzelem, akkor csak összezavarodok, mert egy hamis képet alakítok ki. Hisz nagyjából nem úgy sikerül, ahogyan mi szeretnénk. Hanem úgy, ahogy annak történnie kell. Nekünk csak törekedni kell előre, és remélni, vagy ahogy az angolok mondják: „Just go with the flow.”. De hogyan?

Csak fogom magam, és felülök egy hajóra, de nem tudom, hova tart, hol áll meg, hol nem, milyen céllal utazik, és milyen állapotban van? Tengeren megy, vagy óceánon? Veszélyes, vagy sem?

Sodornak a hullámok, majdnem felborítják a hajót. Viharba kerültünk. Csak türelmesen várok, és hallgatom, ahogy kint morajlik a víz, ahogy dörög az ég; nézem, ahogy villámlik, és érzem, ahogy billeg a hajó, benne az egész létemmel. Szeretnék innen kijutni, de minden homályos és ködös körülöttem. Nem látok semmit. Aztán csak hirtelen csend van, mintha soha sem történt volna semmi. Kinézek, és egy szivárvány terpeszkedik szét az égbolton.

Így képelem el az életet is. Viharok, hullámok, küzdelmek, csalódások. Vannak pillanatok, amikor az élet lelassít, mert túl gyorsan haladsz, és olyan dolgokat hagysz ki, amelyek az életedhez tartozhatnának. Elhomályosodik a kép, mert talán nem arra kell menned. De csak azért homályos, mert mehatsz, de nem biztos, hogy az lenne a helyes út.

A lényeg az, hogy te döntöd el, nem más helyetted. Ők még annyira sem láthatják azt, hogy hova tartasz, mint te. Számukra az a hajó, amelyikre te felülsz, már elment. Egyébként is egy személyes. Egyelőre. A tied, és tőled függ, ha bővíted-e, vagy sem. Ha tudod, mire értem... ☺

Ne engedd, hogy egy kihívás megfélemlítsen! Vállald be az utat, mert a végén megjelenik előtted az, amire vártál, egy szivárvány formájában. Talán eljutsz oda, ahol mindig is szeretted volna lenni..., vagy egy olyan helyre, amire nem számítottál, de talán jobb mint az, amit elképzeltél. Ugyanakkor ne felejtse el, hogy néha fel kell adnod valamit ahhoz, hogy haladhass. Ne halogass, ragadd meg azt amit feléd nyújtanak, és bármi történik is, amíg nem jó a vége, addig nincs is vége.

Az idő nagyon gyorsan telik, úgy érzem, napról napra egyre gyorsabban. Azt mondják, hogy relatív. Mégis nehezen fogadjuk el azt, hogy öregszünk. Miért? Azért, mert az öregséggel egyből a halál közeledtére gondolunk. Ami szintén megrémiszt, pedig nagyon jól tudjuk, hogy egyszer úgyis mindenki meghal. Akkor miért nem foglalkozunk azzal, hogy mi történik most, nem „100 év múlva”? Figyelj a jelenre, azokra, akik pillanatnyilag körülvesznek, arra, ami most történik, mert minden pillanat elillan, és csak egy röpke emlék lesz belőle. Ne törődj azzal, hogy 2-es, 3-as vagy 5-ös számjeggyel kezdődik az életkorod. Csak merd élni az életet.

„Amikor 5 éves voltam, anya azt mondta, a boldogság a kulcs egy szép élethez. 6 évesen, amikor iskolába mentem és megkérdezték, mi akarok lenni, ha nagy leszek, azt írtam: „boldog”. Azt mondták, hogy rosszul értelmeztem a kérdést. Azt mondtam, hogy rosszul értelmezték az életet.” (John Lennon)

Yours truly,
Anonymus

Két rendőr járőrözik az erdőben, és találnak két bombát. Kicsit tanakodnak, hogy mit tegyenek velük, majd úgy döntenek, hogy beviszik az őrsre. Beteszik a kocsis csomagtartójába, és elkezdenek hajtani visszafelé. Az egyik megszólal:

– Te! Ne menj olyan gyorsan, még felrobban valamelyik!

Mire a másik:

– Nem baj, majd azt mondjuk, hogy egyet találtunk!

Körmese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy rejtett város. Ebben a városban gumimacik éltek. Minden nap átlagos volt, egészen addig, amíg egy reggel a Dave nevű gumimaci eldöntötte, hogy öngyilkos lesz, és mindent hátrahagy az életéből, mert elege van abból, hogy a többi gumimaci jobban néz ki, mint ő. Az viszont nem segített Dave helyzetén, hogy fél kezét elvesztette.

Mivel keze elveszett, nem kellett kínlódnia az írással, de meg kellett tanuljon bal kézzel írni. Azonban a bal kezével írtó csúnyán írt, így a barátai félreértettek mindent, amit írt és megharagudtak rá. Ezért a barátai egy jó megoldást találtak, méghozzá azt, hogy levágják a bal kezét, hogy ne haragudhassanak meg többé. Dave gumimaci el volt keseredve, mivel nem volt már keze, ezért úgy döntött, hogy elmegy a gumiboszorkányhoz és megkéri, hogy adja vissza a kezeit. „Kedves gumimaci! Voltam már fejetlen..., az volt ám a fejetlenség...” „Íme, most lettem kezetlen. Ez tehát a kezetlenség? Nem adhatod vissza a kezeim?” „Nem!” – s ezzel bekapta a lábait is, de megbánta, mert mosatlanok voltak. De a mocskos élethez szokott hozzá ő is...

Piszkos munkából lesz az igazi pénz. És mégis... minek kéne pénz? Pláne igazi! Simán hamisíthatna is, ha annyira kéne. De nem is kell neki pénz, hiszen milliomos.

Elhatározta, hogy világszerte útra fog menni. A világszerte úton több unikornissal is találkozott, akiket skittles-szel etetett meg. A skittles annyira savanyú volt, hogy az unikornis összeszorította a szívét, és mindössze csak annyit tudott mondani: „Iiiii..., basztikuli!” De aztán rájött, hogy van M&M-je is, és azzal lakott jól végül, míg tele nem lett a pocakja. Kis időre rá megülte a gyomrát és a gyomorrontás mellékhatásai megakadályozták a magyarórán való részvételét.

B. Bea :D

Hólabda

Horváth Brigi kérdezi Serb Dávidtól:

– Hol képzeled el magad 10 év múlva?
– Temesváron, mesterit végezve informatikából, vagy esetleg egy koporsóban.

Serb Dávid kérdezi Metz Norbitól:

– Ha lenne egy rockbandád, akkor mi lenne a neve?

– Möfi Band.

Metz Norbi kérdezi Rác Hermitől:

– Ha öngyilkos lennél, akkor milyen módszert választanál?

– Fejbe lőném magam.

Rác Hermi kérdezi Fazakas Szilviától:

– Na, minek van még 3 oldala? Na, minek?

– Az Illuminátusnak.

Fazakas Szilvia kérdezi Fodor Zsuzsitól:

– Mo şi Foca?

– Tetszik-tetszik.

Fodor Zsuzsi kérdezi Györfi Andreától:

– Ha választhatnál, hogy meglovagolsz egy unikornist vagy habléannyá válnál egy napra, mit választanál, és miért?

– A habléányt, mivel a H₂O sorozatban soha nem értettem, hogy tudnak úgy megszáradni, hogy egy ember sem veszi észre őket.

Györfi Andrea kérdezi Cziprián-Kovács Lászlótól:

– Szerinted te is a mennyből estél le?

– Hát, apám szerint a Földön jó életem lett volna, de én meghaltam...

Cziprián-Kovács László kérdezi Nüszl Ricsitől:

– Szerinted miért szenved az Anyaföld?

– Mert te rajta vagy. ☺

Nüszl Ricsi kérdezi Máté Dávidtól:

– Mi az urán izotópja?

– Igen.

Máté Dávid kérdezi Horváth Brigittól:

– Fázol?

– Soha nem szoktam fájni, kivéve mikor igen, de most pont nem fázom.

Brigi :D

Angliában egy utazó bekopog a „György és a Sárkány” nevű fogadóba. Egy mogorva nő nyit ajtót:

– Kaphatnék egy kis ételmezt és szállást?

– Nem! – mondja a nő és bevágja az ajtót.

Az utazó nem adja fel és újra bekopog. Megint a nő nyit ajtót, egyből mondja neki az utazó:

– Nem beszélhetnék inkább Györggyel?

„TALENTUMOS” DIÁKSEREG

Március 3 – 5. között ismét megszervezésre került iskolánkban a III. Országos Talentum verseny. Az ország több területéről is érkeztek barátságos, kíváncsi diákok, sőt, még szerbiai magyar diákok is bekapcsolódtak a versenybe. Erős barátságok kötődtek, ezért a búcsúzkodás is nehéz volt, de azelőtt elég merész voltam ahhoz, hogy néhány diákkal elbeszélgessek, hogy gondolataikat közölhessem Líceumunk diákjaival, hiszen minden helység emberkéinek különböző, sajátos gondolkodásmódja van, ezért úgy gondoltam, érdemes ezt megosztanom veletek.

Juventus: *Hogyha bármit feltalálhatnál semmi akadály nélkül, mi lenne az?*

Pap Csilla, Szamosújvár: Ha bármit feltalálhatnék semmi gond nélkül, akkor az egy olyan orvosság lenne, amely bármilyen betegséget meggyógyítana és minden emberre hatna.

Basa Laura, Nagyenyed: Valószínűleg az időutazógép lenne az.

Deák Gellért, Kovászna: Várj, amíg egy filozófikus választ kigondolok... Most mondjam az időgépet? Nem, a teleportálást.

Mihály Szabolcs, Csíkszereda: Engem mindig az örökmozgók és az energiavisszanyerő rendszerek érdekeltek, tehát ha semmi akadályja nem lenne, akkor ezt a kettőt fejleszteném tovább.

Rice Róbert, Zenta: A perpetuum mobile-t szívesen feltalálnám.

J.: *Ha választhatnál egy szupererőt, vagy bármilyen természetfeletti adottságot, amit egy hétig használhatnál, mi lenne az?*

P. Cs.: Mivel én nagyon szeretek utazni, akkor valószínűleg a teleportálást választanám, amely által bárhova eljuthatnék pillanatok alatt. Akár a világűrbe is.

B. L.: Feltétlenül a repülés.

D. G.: A gondolatolvasást bevállalnám.

M. Sz.: Habár a szuperhősfilmekért nem rajongok annyira, annak ellenére az időutazás lenne, mert érdekel az, hogy amit a történelemkönyvekben írnak, az valójában hogyan történt.

R. R.: A legjobb az lenne, ha a tudatom elhagyhatná a testem, kilépne a racionális világból, és beutazhatná az univerzumot, megérvén ezzel a végtelent, örökkévalóságot, és a világ értelmét.

J.: *Mi az az egy szó, vagy rövid mondat, amivel egy idegennek ajánlanád a helységed meglátogatását?*

P. Cs.: Vendégszeretőek vagyunk.

B. L.: Sajnos az lenne, hogy unalmas.

D. G.: Kovásznai kis tündérváros. Mindenki menjen el oda, mert megéri, és mindenkinek ott a helye. Legalább egyszer az életében mindenki el kell jusson Kovásznára!

M. Sz.: Sajnos a helységet ajánlani nem tudom, mert nem igazán szemrevaló, de a település mellett festőien szép tájak találhatók.

R. R.: Nagyon kellemes falusi a hangulat.

J.: *Mit tennél bele egy időkapszulába, amit 50 év múlva előásnál?*

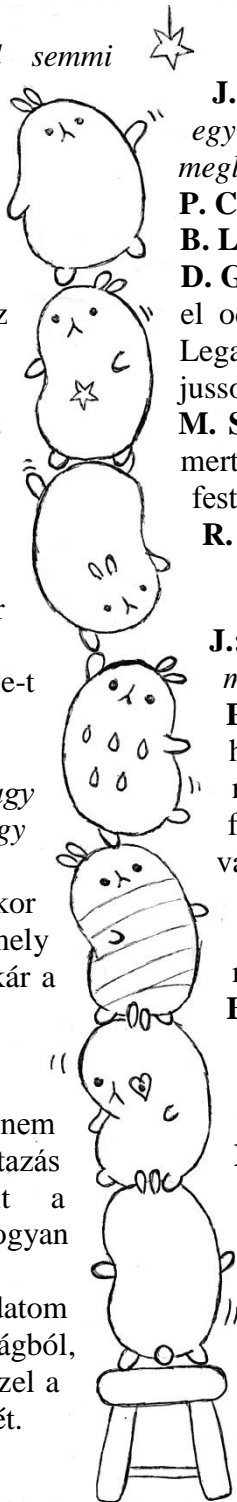
P. Cs.: Beletennék hétköznapi és nem hétköznapi eszközöket, amelyek manapság modernnek számítanak, de amelyek feltételezhetően akkorra ritkasággá és értéké válnak, például egy telefont, kézzel írott iratokat, fényképeket a jelenből, egy ruhaösszeállítást a mostani divat szerint, egy izzót, orvosságot, recepteket, és még sorolhatnám...

B. L.: Nagyon sok rock CD-t.

D. G.: Ötven év múlva nem is biztos, hogy élek... Tudod-e mit? Magamat. Nem, inkább a teleportáló gépet, amit felfedeztem azelőtt.

M. Sz.: Kicsit elvont dolgokat, amiket a jövőbeli énemnek küldenék, leginkább az eddigi megélt legszebb élményeim, valamint a jelenkori terveimet, hogy miként képzelem el magam 50 év múlva.

R. R.: Elásnám a TV távirányítót úgy, hogy aztán elfelejtsem, és utána sokáig keressem, és 50 év múlva, amikor előásnám, örüljek neki.

A kocsmából indul haza az alkoholista, de útravalóként még egy üveg vörösbort betesz a kabátzsebébe. Ahogy botorkál az úton, beleesik egy árokba, jól megüti magát. Érzí, hogy valami nedvesség elkezd végigfolyni a mellkasán, kétségbeesve felkiált:

– Remélem vér!

J.: Ha az egész életedet egyetlen tevékenységre kellene szenteld, mit választanál?

P. Cs.: Ha választanom kellene, akkor az a gyógyítás lenne.

B. L.: Ez könnyű, a sütés lenne az.

D. G.: Szeretem a változatosságot... De a másokon való segítséget választanám.

M. Sz.: Kicsit merész lesz amit mondok, mert nem tudom egy foglalkozás mellett elkötelezni magam, hiszen szívesen foglalkozom több dologgal is, így nem tudom megenni azt, amivel foglalkozom, de ha kötelezően kellene válasszak egyet, akkor az a fizika lenne.

R. R.: Alkoholista lennék, mert az emberiségnek nincs semmi értelme.

J.: Milyen érzés itt lenni Temesváron, a Talentum verseny döntőjén?

P. Cs.: Nekem nagyon tetszett, hogy itt lehettem, és bejutottam a legjobbak közé. Érdekesnek

találtam a programokat, a sok változatos tevékenységet. Emellett tetszett, hogy mindenki nagyon kedves és barátságos volt. Nagyon remélem, hogy lesz még alkalmam eljutni ide.

B. L.: Jó érzés itt lenni, meglátogatni Temesvárt, hiszen egy nagyon szép város.

D. G.: Hát jó... Felemelő érzés, hogy itt lehetek közöttetek Temesváron, mindenkinek köszönöm, aki mellettem állt, és igenis sikerült megnyernem ezt a versenyt.

M. Sz.: Nekem egy felemelő érzés volt, mert amikor elküldtem a második fordulót, csak remélni tudtam, hogy eljuthatok Temesvárra, ahol még soha nem voltam, csak átutazóban. Ezért külön köszönettel tartozom az iskola egyik legjobb tanulójának, aki meghívott erre a versenyre.

R. R.: Kellemes volt, az előadás zseniális volt, a városnézést is élveztem. Fárasztó volt, de megérte. Maga a verseny egy jó lehetőség volt eredményszerzésre az anyagismeret miatt. A szabadidős programok pedig kiváló lehetőségek voltak a szocializációra.

G. Bea

Körkérdés

Mostanában egyre kevesebb diák olvas könyvet, de vajon miért? Kíváncsi voltam arra, hogy ha esetleg ők írnának egy könyvet a saját életükről, milyen címet adnának neki és miért? Talán azt a könyvet elolvasná valaki, vagy sem? Te ott, aki ezt a cikket olvasod, mit gondolsz diáktársaid könyvcímeiről? Te elolvasnál egy ilyen köyvet?

Kérdés: Ha írnál egy könyvet az életedről milyen címet adnál neki, és miért?

B. S. A. E.: PINK FLUFFY UNICORN!!!! I don't know?

S. D.: Elnézést a késésért, bejöhetek?... Mert..., rá lehet jönni :D

P. A.: Zűrzavar, mert minden egy nagy-nagy zűrzavar.

P. P.: Tű a kazalban, mert a Föld a szénakazal, én viszont a tű.

Gy. K.: A dreamers life. Mert az életben a legfontosabb az, hogy ne felejtés el álmodni. ☺

SZ. G. G.: Suli-kommandó, mert a legtöbb kaland és élmény az iskola idejében történik.

J. D.: Egy király élete. Mert ha minden tökéletes az életben, azt meg kell őrizned bármi áron. Én így teszek, és minden király így tett régen is.

H. B.: Élet-hinta. Azért adnám ezt a címet, mert az élet, ahogy Szikszai Szabolcs is mondja, nem más, mint egy nagy lendület egy hintában.

P. S. N.: Múlt. Csak.

H. SZ. K.: Black Apocalypse.

Krisztina ♥

Egy szép napon hazafele bandukol egy öreg bácsi, felveszi őt egy szürke Mercedes. Az öreg bácsi még nem látott egy ilyen szép autót. Egyszer csak a bácsi megkérdezi, mire való a Mercedes-jel az autó elején. A sofőr azt mondja, hogy amikor jön egy kerékpáros, azzal célozza be, hogy el tudja ütni.

Néhány perc múlva közeledik egy kerékpáros, a sofőr vigyorog is és becélozza, de persze amikor odaérne hozzá, hirtelen elrántja a kormányt.

A bácsi szemrehányóan azt mondja a sofőrnek:

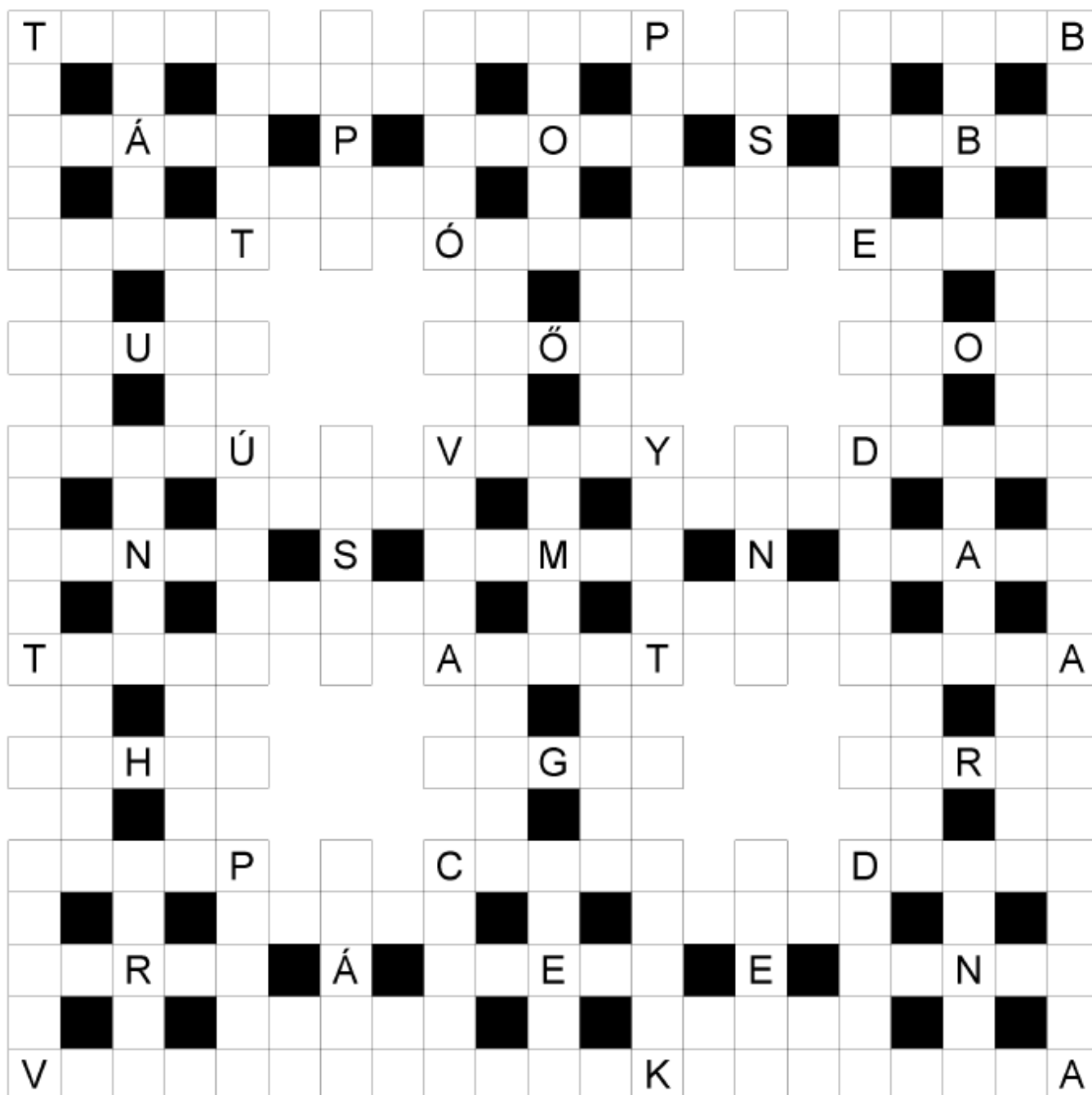
– Na, ha nem nyitom ki az ajtót, soha nem találtuk volna el!

CSUPA ÖTÖS, RÁADÁSSAL

Írd be a felsorolt szavakat az ábrába! Könnyítésül néhány betűt előre megadtunk.
Helyes megfejtés esetén a kimaradó két szó Jókai Mór kisregényének címét adja.

A CÁPA – ADIGE – AJULT – ALATT – ALIBI – ALMÁR – ANGOL – ANNAK – APRÍT – ÁRKÁD –
ÁRKUS – ASTRA – ÁSZOK – ÁTADÓ – ATOLL – AZORI – AZTÉK – BEHÍV – BEKAP – BOHÓC –
BRIÓS – CSÉZA – CSIGA – CSÓKA – DETTÓ – DARÓC – DEKLI – DER S – DIÁNA – DINGÓ –
DRÁGA – DRAPP – ELLES – ELLÓG – ELNÉZ – EM KE – ÉRETT – ETELE – GIPSZ – GOPAK – HITH –
HURRÁ – ÍBISZ – IBIZA – ÍNSÉG – JAKAB – JERKE – KABIL – KAJDI – KARÉL – LAJKA – LAZÍT –
LITER – MINTA – NEMDE – NESZE – NYOLC – ÓCEÁN – OMEGA – ORGIA – ÓRIÁS – PÁRTA –
PECÁS – PERES – PRÁGA – RABBI – RÁMOL – RANDI – RAJKI – RECCS – RHONE – RIADT –
RIMÓC – RÓZSA – SARJÚ – SÁRGA – SÓSKA – SZÁSZ – SZENT – SZÓDA – SZÓJA – TALAJ –
TÁSKA – TÓDUL – TRIZS – ÚSZÁS – VARSA – VILLA – VLADY – YACHT – ZSÁBA – ZSÓKA

KÉPLABIRINTUS

Feladat: megkeresni az egyetlen helyes utat a kijáratig, majd besatírozni a legrövidebb utat, amelyen keresztül mentél, így egy kép bukkan majd elő.

Sudoku

F	S	C		O	T			J
	T		S		J			
		J		F	K		T	
O	A		R	F				
J	F			T			S	O
			O	A		J	R	
	J		T	K		S		
			F		O		R	
R			J	C		T	A	K

Egyik este meghívtak a fiúk bulizni. Mondtam a feleségemnek, hogy éjjelre otthon vagyok, de tutira. Az órák csak teltek, a sörök meg könnyedén gurultak lefelé. Úgy fél 3 felé – sík részegen – elindultam hazafelé.

Éppen az ajtóban állok, mikor az óra hármat kakukkol. Gondoltam, ha a feleségem felébredt és hallja a három kakkukolást, akkor bukta van, ezért kakukkoltam még kilencet. Nagyon büszke voltam, hogy ilyen frappánsan kivágtam magam, megmenekülve egy esetleges veszekedéstől. Másnap reggel a feleségem kérdezte, mikor értem haza. Mondtam neki, hogy 12-kor. Nem is kérdezősködött tovább. Na, mondom, ezt megúsztam. Kb. 5 perc múlva megjegyezte, hogy kéne venni egy új kakukkosórát. Kérdem:

– Miért?

– Nos azért, mert tegnap éjjel hármat kakukkolt, majd azt mondta: „A francba!” Kakukkolt még hármat, megköszörülte a torkát, kakukkolt még négyet, elkezdett vihogni és még kakukkolt kettőt.

Aranyköpések

(felmérő írása közben)

Diák: Azt hogy mondják, mikor valami a tiéd?

B. L.: Hát a tiéd...

Diák: Tanárnő, kaptam egy pluszt?

M. E.: Igen.

Diák: Jaj, de jó! Akkor most szerezhettek egy mínuszt.

M. E.: Milyen színű márkérral dobjalak meg?

Diák: Zöld. De tanárnő, meg akar dobni? Akkor egy sörrrel inkább, ha lehet.

B. L.: Miért volt Ádám az első csaló kártyajátékos?

Osztály: ???

B. L.: Mert tökre lapit tett.

Diák: Tanárnő, már írtunk két oldalt. A tököm tele van!

M. E.: Hát abba kevés fér bele...

M. E.: Ha nem tűnt volna fel, én itt hűtöm a gyomromat!

M. E.: Két szögpont között van egy él.

Diák: De én is pont ezt mondtam.

M. E.: Te azt mondtad, hogy két ízé között van egy cucc...

N. A.: Mivel egyenlő $\sqrt{(x+1)^2}$?

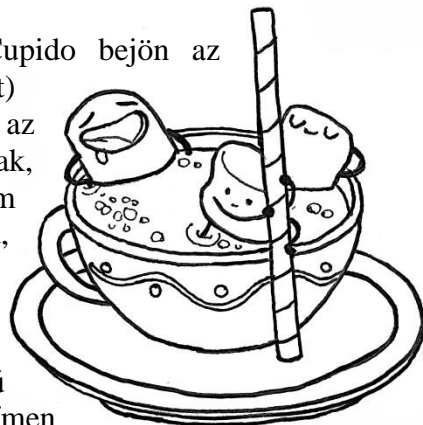
Diák: Hát levágódik...

N. A.: Mi ez, disznó, hogy levágjad?

(Valentin-napon Cupido bejön az osztályba levelekért)

N. A.: A leveleim az asztalomon maradtak, a kedvenc könyvem mellett. És tudod, mi a címe? „*Tot ce știu bărbații despre femei*”.

Nagyon könnyű elolvasni, mert a címen kívül egy szó sincs benne...

N. A.: A szerelem összehozható az alkohollal, mert mindkettőnek hasonló hatása van: öl, butít és nyomorba dönt.

D. Gy.: Nem vagyok Uri Geller, de a fémkanalam elgörbült.

D. Gy.: Ez para helyzetben van. Most Laci megkérdezhetné, hogy miért épp parának nevezik.

Diák: Mert fél...

D. Gy.: Ki ismer egy erős savat, mindennapi tudásból?

Diák: Méreg.

(a tanárnő felír egy vegyületet a táblára)

D. Gy.: Nevet kérünk neki!

Diák: Jancsi.

F. S.: Tudósok megállapították, hogy idővel a bölcsességfogak el fognak tűnni. Tehát én egy nagyon fejlett egyed vagyok.

Viky

Köszönjük az Integratio Alapítvány támogatását!

Főszerkesztő: Bîtoancă Diana

Főszerkesztő helyettes: Horváth Brigitta

Tördelő: Bîtoancă Diana

Illusztrátor: Metz Norbert

Olvasószerkesztők: Boros Viktória, Erdős Zoltán, Fazakas Szilvia

Grafikusok: Bakó Beatrix, Bîtoancă Diana, Györfi Krisztina, Metz Norbert

Szerkesztők: Bakó Beatrix, Bîtoancă Diana, Boros Viktória, Erdős Zoltán, Fodor Zsuzsanna, Gergelyfi Beáta, Györfi Krisztina, Horváth Brigitta, Metz Norbert, Păduraru Silvia, Serb Tímea, Szabó Nóra

Szellem(i) ir(ány)ító: Balla Lóránt

Elérhetőség:

juventusbbel@yahoo.com

Honlap:

http://juventus.bartok.ro

„Vagy állíts meg a folyosón!”